

Ca. 1849

AFSENDER

P.C. Skovgaard

MODTAGER

Georgia Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Dateringsbegrundelse:
Dateret efter P.C. Skovgaard og
Georgia Schouws forlovelse i juni
1849.

Omtalte personer:
Georgia Skovgaard

Arkivplacering:
Mappe 2 nr. 32

DOKUMENTINDHOLD

P. C. Skovgaard skriver om sine følelser, glæde, vemod og savn.

TRANSSKRIFTION

Til Georgia¹

●1●

Naar Du¹ nu er kommet hjem, Du kjære velsignede g! saa vil Du længes efter mig, Du vil gribes af Vemod, har Du sagt mig, Jeg kjender denne Følelse eller Stemning godt, Den er saa dyb, herligt og saa opløftende, jeg kjender den godt, men vil næppe dele med Dig paa samme Tid, det er mig næsten et Savn, for det er, tror jeg, den bedste Stemning jeg kjender; jeg har sagt Dig at jeg føler nu Glæde, ja, jeg er gennemtrængt af Glæde, jeg hviler mig i Glæden, jeg suger ny Næring deraf, jeg er glad som Barnet, næsten sorgløs som Barnet, mit Livsrum en Loven, en Higen, en Stræben, men jeg savner at jeg ikke gribes af Vemod, men herover vil jeg ikke sørge, jeg ved at Vemoden er ikke min Natur fremmed, i vemodige Øieblikke har jeg min-

●2●

des min glade Barndomsalder, med Længsel og Suk, jeg har følt, "herlige, rolige Dage, da jeg var munter og tro, kommer i aldrig tilbage? Hjerte naar finder Du Roe?"

Gud har hørt mit Suk. jeg føler Glæde og Ro, der er Fred i min Sjæl; jeg vil takke min naadige Gud og Skaber!

Ifjor spadserede jeg en graa, stormfuld Eftermiddag, det var mørkt og stormfuldt i mit Indre, jeg sukkede saa inderlig til Gud, da faldt mit Øie paa en Bænk jeg gik forbi, iblandt meget Krims krams stod dr:" Peter stoel paa Herren. Ensom og tung er min Vandring foruden." Det var en Røst som talte til mig, jeg bad igjen med Troe, og fik Hvile; jeg kan ikke glemme denne Hændelse.

●3●

min Gud har hørt mine brændende Bønner, paa ham vil jeg nu kaste al min Sorg, jeg vil lade mig lede af Ham, og følge Ham, jeg vil bede til Ham! Du! Som Han har sendt mig imøde, god Nat! Du inderlig Elskede, Gud velsigne Dig, og bevare Dig!

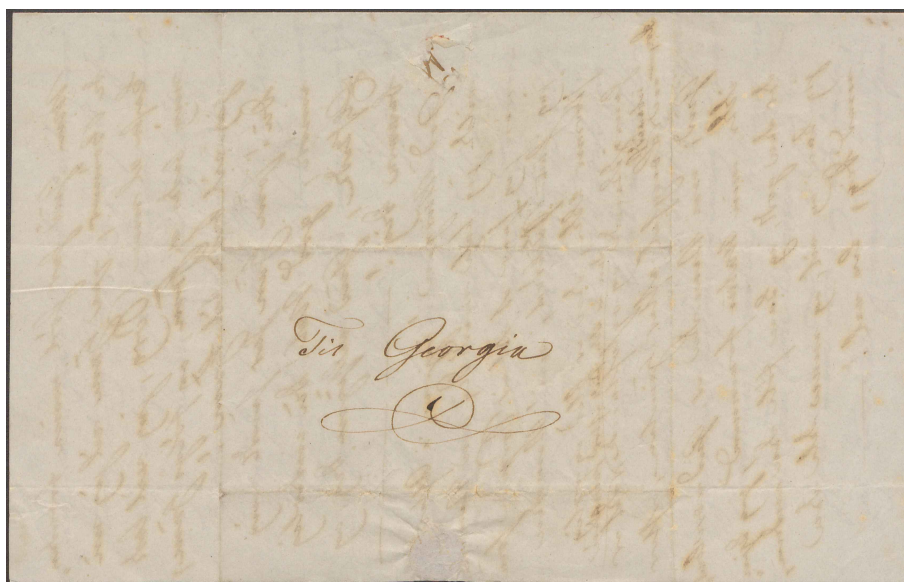
God Morgen! igjen, i Aftes vilde jeg tale med Dig om Vemoden, men jeg seer at det er Sorgen som jeg har skildret, nei! Vemoden stormer ikke, den er blid og rolig, henrykkende og opløftende, |den er ikke Suk efter hinanden| det er en |ubevidst| Længsel efter Hinanden, efter Gud; nei Vemoden er, Gud være lovet, ikke min Natur fremmed, jeg kjender den godt og kan føle den endnu, jeg kan og vil, og maae dele den med Dig, Lev

vel!

¹ Frøken Georgia Schouw (1828-1868).

**KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE**

NY CARLSBERGFONDET

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Med min glæde Børnselsker, med
Længsel og Døds, jeg var født, og
lige vilde have, da jeg var smukt
og fro, komme i eldriq Liltage?
Hjerte man findes du den?
Gud var født mit Døds, jeg vilde
Gode og Døds, det er Døds i mine
Øjne; jeg vil lætte min værdige
Gode og Døds! Hvor Gud?
vilde jeg en grøn stormfuld Gode
sædvan, det var minde og storm
stulte i mit Døds, jeg vilde
Jas indvillig til Gud, da vilde
mit Gode og Døds jeg
gode forbi, iblandt mange Liltage
Liltage stod der: "Peter stod og
gode, Liltage og Liltage er min
Liltage forminde" det var en
Liltage som vilde til mig, jeg bad
Liltage med Liltage, og Liltage Liltage;
jeg Liltage Liltage Liltage Liltage.

Min Gud var født min Liltage,
de Børns, og Gud vil jeg vil
Liltage al min Døds, jeg vil lætte
min Liltage af Gud, og følge Gud;
jeg vil lætte til Gud!
den! som Gud var født mig
minde, god Liltage! den indvillig
Liltage, Gud vil jeg Liltage, og
Liltage Liltage!
Gode Liltage! jeg Liltage i Liltage
vilde jeg Liltage med Gud og Liltage
men jeg Liltage det er Liltage Liltage
jeg Liltage Liltage, min! Liltage
Liltage Liltage, det er Liltage og Liltage,
Liltage Liltage og Liltage Liltage
Liltage Liltage Liltage Liltage, Liltage
Gode; min Liltage er, Gud Liltage
Liltage min Liltage forminde jeg Liltage
det Liltage god, og Gud Liltage Liltage Liltage,
jeg Liltage og vil, og Liltage Liltage Liltage
Liltage Liltage, Liltage Liltage!

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 2 Nr. 32

Naar du mig er kommet hjem, du bode
velgjornede g! Ja vil du lovet alle
mig, du vil grebet af Namod for du
lygt mig, jeg Ejendret demmed Følelse alle
Drammering gode, den er for dig, pæret
og for ogloffeude, jeg Ejendret den gode,
men vil migge dele med dig gaa
samme tid, det er mig næstend at
Dann, for det er, hvor jeg, den bedste
Drammering jeg Ejendret, jeg for lygt
dig at jeg føler mig gløde, ja, jeg er
gennemtrængt af Gløden, jeg frister
mig i Gløden, jeg lygt mig. Moring
deraf, jeg er glad som Barm, næst
lygt mig som Barm, mit liv er min
en Løven, en Fjende, en Østen,
men jeg tænkt at jeg ikke grebet
af Namod, men forvart vil jeg
ikke lygt, jeg vandt at Namoden
at ikke min Natur fremmed,
i nødvendige Gieblibe for jeg mindt